
*Hi ha històries fascinants, màgiques,
idíl·liques, profundes, sorprenents
i memorables. I n'hi ha que simplement
són meravelloses i s'escapen de qualsevol
definició. Ja siguin contes o faules,
brillen i s'escolen com l'aigua d'un gorg.
S'esmunyen veloces però, sempre que t'hi endinses,
les trobes esperant-te, com si fossin noves.
I aquest és el seu llibre.*

• 8 •

LA VENTAFOCS

de Charles Perrault

• 10 •

HANSEL I GRETEL

de Jacob i Wilhelm Grimm

• 12 •

LA BLANCANEU

de Jacob i Wilhelm Grimm

• 14 •

PINOTXO

de Carlo Collodi

• 16 •

LA CAPUTXETA VERMELLA

de Jacob i Wilhelm Grimm

• 18 •

EN POLZET

de Charles Perrault

• 20 •

LA REINA DE LES NEUS

de Hans Christian Andersen

• 22 •

EL SOLDADET DE PLOM

de Hans Christian Andersen

• 24 •

LA SIRENETA

de Hans Christian Andersen

• 26 •

EL GAT AMB BOTES

de Charles Perrault

LA VENTAFOCS

Com que s'encarregava d'avivar el foc i dormia al costat de la xemeneia, li deien Ventafocs. La seva mare havia mort i vivia amb la seva madrastra i dues germanastres malvades que li tenien mania pel simple fet que la seva mirada era més bonica que les mil joies que elles es feien comprar. La Ventafocs anava vestida amb draps apedaçats i cada dia, quan acabava d'escombrar, cantava amb els ocellets que feien niu a l'avellaner que havia plantat al jardí, sobre la tomba de la seva mare. Era una noia molt valenta i no havia plorat mai. Això, cal recorda-ho bé. Un dia, pel poble va córrer la veu que el príncep del regne volia trobar l'amor i que durant tres nits ballaria amb totes les donzelles amb l'esperança d'enamorar-se. Les dues germanastres es van afanyar a anar al ball, però la Ventafocs es va quedar a casa perquè no tenia res per posar-se. Però els ocellets, que ho sabien tot, li van preparar un vestit entre les branques, li van aconseguir un parell de sabates d'or i la van acompanyar al castell. El príncep, quan la va veure, va quedar-ne meravellat i va decidir que només ballaria amb ella.

—Ets tu —va dir.

Però la Ventafocs, abans que el ball s'acabés, es va escapar corrent, i el mateix va fer durant les tres nits. Ai, però... a la darrera nit va perdre una sabata. El príncep la va recollir i, l'endemà, va fer que totes les donzelles que havien anat al ball se l'emproessin. Quan va ser el torn de les germanastres, fins i tot van voler tallar-se els dits dels peus per poder-se-la calçar! Però tot va ser en va: la sabata només li anava bé a la Ventafocs. I, per fi, quan el príncep la va reconèixer, la Ventafocs va dir:

—Sí, soc jo.

*Per què continuem explicant el conte de la Ventafocs
després de tant de temps? O el de Pinotxo i la seva tafaeria,
que de vegades el porta per camins equivocats?
O el de la Sireneta, que sent un amor
tan gran per a un ésser mortal?
Potser perquè són històries meravelloses,
i no cal dir res més.*

**BARCANOVA
EDITORIAL**

www.barcanovainfantiljuvenil.cat

ISBN 978-84-489-6749-9

1498457

9 788448 967499